

Warpusen Beisu.

Wh sinä Warpus raukka, Ettös
 tule hukkan, Että ilmat on nijn
 kylmät taäl; Ilman suurta waiwa,
 Uikan tull ett taida; Ajattelles henges
 elon pääl. Taidakks' Lindu nätti,
 Minull sano äkki, Ulust ensimmäisest,
 Suurest pienimmäisest, Sano jos si-
 nä tahdot, Kuinga elä mahdat, Syn-
 dymästäs haman loppun ast.

2. Koska loppuu talwi: Kenwäl tu-
 lee päiwi, Isä, Uiti ilon riemastu,
 Wuode pehmiä tehden; Uiti kipiän
 nähjän, Isä ikäwähän mielisty. En-
 nen monda wikkö Kuori itsens rikko:
 Haudotan ne waiwall, Isä autta
 ruall: Hienon kipiän anda Höyhen
 pugun panda; Nijn minä olen kohta
 täysi mies.

3. Minä en warto kauwan Nais-
 maan kohta aiwon: Käsilist ei ole su-
 gusan. Mies ei nuotta tehdä, Wai-
 mo.

mo ei koston kehät Taiba, waan ra-
kasta iloifest. Kumpamita muutta,
Waan ei ruoka keittä, Monda räätti
laita, Kynda, härkiä kaita, Tapa ei
ole meillä; Waan rukoilen vielä,
Rakkaus on aikaa wiettona.

4. Minä mull otan Jlikan Ehdäm-
meni tykkän, Rupe siipi maata pirtä-
män. Naaras hyns istu, Rakkaus
myös pista: Ommarta täst loppu a-
sian. Tärkin kufaus kulu U'in poikuis
tulee, Jost sijs tehdän pari, Muori se-
kä Jaari: Kuningoita suuri, Drott-
ningeita juuri: Näin nytt sugun suu-
rest enäne.

5. Kosta alan päiwän Jumal katso
Leiwän, Waikk ei tietty tilaa tääl,
Suwi saatta runsast, Kaikellaist mull
ruag: Pöydän walmistapi Luoja wiel.
Ei ole äyri raha; Mutta kieless mah-
dan Kaunist wisereellä, Siwiäst siwe-
rellä Mutta Luonon Lafij Se on iwerö
kaiikki Jong Jumall minull saapi tääl.

6. Kootkat, Haukat, Skytät, Hä-
tyttä

tyttä pytävät, Murhollisest minua
ahdistä. Kosta pyssyt paukku Mon-
da meistä kaatu, Suurimmas wiat-
tomudesa, Mutt sipeini turwaan Kost
kästll on surma: Ne mun waaroist wie-
pi Hädästä säilyttäpi, Ihmereni tulee
Kosta ukko kuulu, Kätken itsen ratoin
äkistä.

7. Syny runsast ruokki, Kuan wal-
mix tuopi: Siemend jywä löyty yl-
däisest, Istun Tähtäin päällä, Jywiä
löydän siellä: Juom on walmis ilman
maldaisit. Tänsinäisen kupuun, No-
kall otan juoman; Juuri kirkkast we-
dest: Hopia kannu ei kädes Kuast juo-
mast wattleist, Ihastun kyll kaikest.
Jumall minust murhen pitä ain.

8. Ilmat kylmistypt, Talwi lähestypt;
Sumut parut ylös nousewat. Päiwät pil-
wisert, Yöt juur puintäri, Baiwar ruumil
pienel tulewat. Sateet rajut, rämsyt Pila
muld hönhenet: Lumet korwat kirret Peittä
maat ja wirrat: Maa niin muodon muut-
tä, Kuoka minuld puuttu, Köyhys käske elä
hiliatsest.

9. Mutta Luonon Aiti, Neuwon minull
jät.

jätti Että yspens omhi wolka suur: Talleis
nawetoisa, Aitois ja Ladoisa, Roukin mitän
pehkuin jääpi juur. Rikkan löydän ratti,
On mull yhtä kaitki; Silloin talloin jiwän,
On mull yhtä hywän, Ainoastans täydyt
Herkkuja en wäijy; Sihen et ole luondon
totunut.

10. Iloll riemull Isää Pientimmängin
rikkan Edest kijtän joka hetkellä, Koska kylmä
nähdän Jalkan ylös wedän Höyhentihin pei-
tän hädällä. Kost yö tule päälle, Panen
wuotehelle. Sillä kylmill, päänt Pistän si-
peheni: Amull herättynä, Kijtän Luoja hywä
Kielell wisertäwäll wiriäst:

11. Nyt minä olen ratti, Elämän juur
kaiikki; Warpuksesta edesandanut, Isän mää-
rän sanoa Kuinga elän kauwan, Tietämän
en ole joutunut. Luoja tietä Päiwät, Tele-
tjän määrät. Händä kijtä mahdan Para-
hin kuin taidan. Täm' on elo olo Sille joka
tääll on. Syndy elä kuolla tyhjät tull.

12. Ota ihmis parka Baari tästä tarkka,
Koskas olet järjell Lahjoitet; Tahtos taitwut-
taman Mieldäs hallitseman Neuwon ettäs
olet walistet. Älä raikka ruoka Hartahasti
huoka: Tydy onnes osall, Anna kijtös Luo-
jall, Ntin sinä iloll kuolet Wäldät pirun
nuolet: Sielus Isäid tallell kätketän.

Wasasa,
Prändäty Georg Wilhelm Pondiceridä.